

BAMBUSZ-SÍP

KINAI KISVERSEK A TANG-KORSZAKBÓL

E kis sorozat versei a kínai költészet virágkorából (Kr. u. VIII—IX. század) valók.

A fordítás javarészt *Patricia Guillerma*z kitűnő francianyelvű szövegein alapszik (La Poésie chinoise, Seghers, 1957).

A fordító azon igyekezett, hogy a kínai versek formájához is — legalább szótagszám és rímképlet tekintetében — hű maradjon. (Nagyobb formai hűség tudvalevőleg európai nyelvtől nem télik.)

Amit így tartalmi árnyalatokon veszít a vers, megnyeri a tömörségen, zenéje pedig jobban megközelíti az eredetét.

Meng Hao-zsan
(690—740)

ESTE A FOLYÓN

*Csónakunk kiköt.
Ránk terül a köd.
Ég rogy fák fölél,
hold leng fönk fölött.*

Cuj Hu
(VIII. sz.)

EMLÉK

*Tavaly itt barackfa állt
s alatta Ó: barackvirág.
Ékes arca hova tűnt?
Bólog a barackfaág.*

Li Taj-po
(699—763)

HONVÁGY

*Fektemben fényes
hold-szötte dér lep.
Fölnézek: hold süt;
le: honvágy éget.*

HEGYI BESZÉLGETÉS

*Mért lakom e bérceket?
Mosolygok. — Szívem lebeg!
Ha szírom hull s víz lefut,
más üdv vár, mint köztetek.*

A HAJÓS

*Szelet nyargal a hajós.
Szűz tájak felé hajóz.
Nyoma nem több, mint amit
felleglen madárka húz.*

A DÉLI TAVON

*Ért nádat, méntát tépni
evezek le a déli
tóra. Lótusz tekint rám:
„Ni, egy búfogta férfi.“*

VÍZEN

*Hold úszik hősztin vizen,
akárcsak hősztin hívem
gyöngygarca: le s fölmerül —
s széttörök reszketegen.*

Hszüan-Cung császár
(713—755)

BÁBTÁNC

*Nézd, mely bohón ráng
drótján a kócbáb
s bukik fel! Álom
az élet s bábtánc;*

Cui Jing-jing
(VIII. sz.)

CSANG SENGNEK

*Holdjöttét várva, szélben
állok a kapufélen.
Virágárny hull a falra —
s az árnyéknak vélem.*

Liu Caj-csun
(VIII. sz.)

DAL

*Cenk a Csin-folyó
s rajt minden hajó!
Férfjem lopja el! —
s leszáll rám a hó.*

Liu Cung-jüan
(773—819)

HAVAS FOLYÓ

*Száz hegy: sehol egy madár.
Száz út: nyomtalan, sivár.
Bambuszsapkás vén halász
hó közt, sajkán álldogál.*

Po Csü-ji
(772—846)

KÉPMÁS

*Víz fölé hajtom arcom.
Ősz tincs (szín nincs) a rajzon.
Ifjúkor vissza nem tér!
Tó színét kár zavarnom.*

TEAFÓZÉS

*Levele feslik,
leve vereslik.
Kis tea-értöm,
mért nem lehetsz itt?*

A TÜKÖR

*Elment. Tükrét, dobozba
rekesztve, hátrahagyta.
Szép arcát nem tükröztén:
lótusztalan tavacska.*

*Soká elő se vettem,
csak feküdt porlepetten.
Ma megtisztítám bronzát:
lássam, mit öregedtem.*

*Vesztemre. Beleróva
két gyík volt — egybefonva.*

ŐSZI BOGÁRKÁK

*„Cir, cir“: fal tövén,
„zum, zum“: kert fűvén.
Nő sír est árnyán,
férfi éj öln.*

A BAMBUSZ

*Le ne nyesd furulyának!
Horgászni le ne vágjad!
Fű s virág ha lehervad,
hóból ölt recefátylat.*

Cin Csang-hszü
(IX. sz.)

TAVASZI BÁNAT

*Csendháborító,
hess, sárgarigó!
Erje el urát
az álmodozó!*

Hszü Ning
(IX. sz.)

A VÉN FA

*Vén fa hajlik az útra.
Ága korcs, törzse pudiva.
Nem láttad ifjan. Ó lát,
mint vénülsz elvonulva.*

Si Csien-vu
(IX. sz.)

LÁNY VÁRJA KEDVESÉT

*Száz holló sír kerengvén.
Ma sem jött el hívem! S én
nyitom, csukom s megújra
nyitom kencés szelencém.*

Cao Je
(IX. sz.)

KÉK KÚT

*Nap s szél enyész. Egy szépség
kék kútban nézi képét.
Eltűnt a rózsá róla!
Rémséggé vált a kékség.*

Szedő Dénes fordításai